

KORT&BONDIG

727 doden, niemand die opkijkt

De definitieve cijfers van het aantal verkeersslachtoffers in 2014, die donderdag (eindelijk) werden bekendgemaakt, betekenen een dramatische trendbreuk. Het aantal dodelijke verkeersslachtoffers stijgt naar 727, of 2 per dag. Nog eens 12 mensen per dag raken zwaargewond in het verkeer. Achter die cijfers gaan mensen schuil: ouders, broers en zussen, kinderen. Families en vrienden die met het gemis van een geliefde moeten leren leven, of geconfronteerd worden met een zware, lange revalidatie. Hoe zou de samenleving reageren als die mensen waren omgekomen bij een schietpartij of een vliegtuigcrash? We zouden verontwaardigd zijn, en terecht. Kranten en sites zouden er vol van staan. Ministers zouden verregaande maatregelen aankondigen.

Maar aan de choquerende verkeersstatistieken wordt amper aandacht besteed. Geen grote verontwaardiging, geen boosheid. Slechts een rimpeling in het water. Zijn we er zo gewend aan geraakt dat we ons er zomaar bij neerleggen?

Staten-generaal (tris)

De regering heeft als doel het aantal verkeersdoden tegen 2020 te halveren. We hebben nog vijf jaar de tijd om jaarlijks 300 levens te redden. Zoals we nu bezig zijn, halen we het niet. Wanneer schieten we in actie? De bevoegde ministers, onze parlementen, de autoconstructeurs én elke weggebruiker: we dragen allemaal een verpletterende verantwoordelijkheid. Op 15 december wordt een nieuwe Staten-

Generaal voor de Verkeersveiligheid georganiseerd om nieuwe aanbevelingen te formuleren voor veiliger wegen. Er is meer nodig dan wat er nu gebeurt: op het vlak van mentaliteit, handhaving en straffeloosheid, strafuitvoering en aanpak van veelplegers, voertuigtechnologie en veilige fietspaden. We zitten al aan de derde Staten-Generaal. Gaan we die aanbevelingen eindelijk in de praktijk brengen? Ons verplaatsen mag niet langer een van de grootste risico's in onze samenleving zijn. Hoog tijd voor wat politieke moed.

Jef Van den Bergh
Kamerlid voor CD&V